ความต้องการจำเป็นของการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามยุคดิจิทัล ของโรงเรียนในอำเภอเชียงม่วน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะเยา เขต 2

A Needs Assessment for a Digital-Age Student Support System in Schools of Chiang Muan District, Phayao Primary Educational Service Area Office 2, Thailand.

นาตาชา เกิดคง

Natacha kerdkong

สาขาวิชาการบริหารการศึกษา วิทยาลัยการศึกษา มหาวิทยาลัยพะเยา

Educational Administration School of Education University of Phayao

E-mail: Natacha19971997@gmail.com

โทร. 061-268-9813

Received: 29 December 2025; Revised: 24 January 2026; Accepted: 2 August 2026

บทคัดย่อ

บทความวิจัยครั้งนี้ครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาความต้องการจำเป็นของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามยุคดิจิทัล ของโรงเรียนในอำเภอเชียงม่วน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะเยา เขต 2 2) เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามยุคดิจิทัล ของโรงเรียนในอำเภอเชียงม่วน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะเยา เขต 2 ซึ่งการวิจัยครั้งนี้กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูในโรงเรียนกลุ่มอำเภอเชียงม่วน จำนวน 12 โรงเรียน รวม 107 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามเกี่ยวกับ 3 ตอน ผ่านการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (IOC = 1.00) และมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.98 เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามออนไลน์ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และดัชนีความต้องการจำเป็นแบบปรับแก้ ($PNI_{modified}$) รวมถึงการวิเคราะห์เนื้อหาจากข้อเสนอแนะปลายเปิด

ผลการวิจัยพบว่า 1) ความต้องการจำเป็นของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามยุคดิจิทัล พบว่าสภาพปัจจุบันโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง (μ = 3.58) ขณะที่สภาพที่พึงประสงค์อยู่ในระดับมาก (μ = 4.95) เมื่อจัดลำดับความต้องการจำเป็น ($PNI_{modified}$) พบว่าด้านที่มีความจำเป็นเร่งด่วนสูงสุดคือ

ด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ($PNI_{modified}$ = 0.47) รองลงมาคือ ด้านการติดตามและประเมินผลการช่วยเหลือ ($PNI_{modified}$ = 0.40) และด้านการจัดระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ($PNI_{modified}$ = 0.38) ตามลำดับ 2) ข้อเสนอแนะของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามยุคดิจิทัลมีประเด็นสำคัญ มีดังนี้ (2.1) ควรพัฒนาระบบติดตามผลแบบเรียลไทม์ เพื่อให้ครูและผู้บริหารมองเห็นความก้าวหน้าของการช่วยเหลือได้อย่างรวดเร็ว (2.2) ควรสนับสนุนการใช้ฐานข้อมูลคลาวด์ เพื่อเชื่อมโยงข้อมูลรายบุคคลและลดความซ้ำซ้อนของงานเอกสาร และ (2.3) ควรจัดอบรมพัฒนาทักษะดิจิทัลให้แก่ครูอย่างต่อเนื่องเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการใช้เครื่องมือและแอปพลิเคชันออนไลน์

คำสำคัญ: ความต้องการจำเป็น ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ยุคดิจิทัล อำเภอเชียงม่วน

Abstract

The objectives of this research: 1) to investigate the needs for the operation of the student care and support system in the digital age for schools in Chiang Muan District, under the Phayao Primary Educational Service Area Office 2; and 2) to explore recommendations for the operation of this system. The target group consisted of 107 school administrators and teachers from 12 schools in Chiang Muan District, along with 3 experts. The research instrument was a three-part questionnaire with a Content Validity (IOC) of 1.00 and a total reliability of 0.98. Data were collected through online questionnaires and analyzed using frequency, percentage, mean, standard deviation, and the Modified Priority Needs Index ($PNI_{modified}$), as well as content analysis for the open-ended recommendations.

The research findings revealed that: 1) regarding the priority needs for student support systems in the digital era, the overall current state was at a moderate level (μ = 3.58), while the desirable state was at a high level (μ = 4.95). Ranking the priority needs using ($PNI_{modified}$) showed that the area with the highest urgency was Information Technology Usage ($PNI_{modified}$ = 0.47), followed by Monitoring and Evaluation of Assistance ($PNI_{modified}$ = 0.40), and the Organization of Student Support Systems ($PNI_{modified}$ = 0.38), respectively. 2) Key recommendations for the implementation included: (2.1) developing a real-time monitoring system to enable teachers and administrators to track assistance progress promptly; (2.2) supporting the use of cloud-based databases to integrate individual student data and reduce documentation redundancy; and (2.3) providing continuous digital skill development training for teachers to enhance proficiency in using online tools and applications.

Keywords: Needs Assessment; Student Support; System Digital Age; Chiang Muan District

บทนำ

ในโลกยุคปัจจุบันกำลังเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะด้านเทคโนโลยีดิจิทัลและการสื่อสาร ซึ่งส่งผลกระทบโดยตรงต่อวิถีชีวิตและระบบการจัดการของสังคม รวมถึงภาคการศึกษาที่ต้องปรับตัวเพื่อให้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว (UNESCO, 2021) นักเรียนในยุคดิจิทัลต้องเผชิญกับสภาพแวดล้อมที่ซับซ้อนและเปราะบางมากขึ้น ทั้งปัญหาทางเศรษฐกิจ สังคม และครอบครัว ทำให้โรงเรียนไม่อาจทำหน้าที่เพียงให้ความรู้เท่านั้น แต่ยังต้องดูแล ช่วยเหลือ และส่งเสริมพัฒนาการของนักเรียนอย่างรอบด้านเพื่อตอบสนองต่อบริบทโลกที่เปลี่ยนแปลง ประเทศไทยได้กำหนดทิศทางการศึกษาให้สอดคล้องกับ ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (2561–2580) และ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 โดยเน้นการยกระดับคุณภาพคนไทย การลดความเหลื่อมล้ำ และการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีเพื่อพัฒนาศักยภาพผู้เรียน (สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2564) นอกจากนี้ นโยบายเร่งรัดของกระทรวงศึกษาธิการ ยังเน้นให้สถานศึกษาดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างจริงจัง ควบคู่ไปกับการใช้เทคโนโลยีในการบริหารงาน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2565) ประเทศไทยได้ประกาศใช้ พระราชบัญญัติการบริหารภาครัฐดิจิทัล พ.ศ. 2562 เพื่อเป็นกรอบกำหนดทิศทางการทำงานของหน่วยงานภาครัฐให้สามารถประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในการให้บริการและบริหารจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพและโปร่งใส โดยเน้นการให้บริการแบบบูรณาการ เชื่อมโยงข้อมูล และลดขั้นตอนการทำงานแบบเดิม (สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล , 2564) กฎหมายนี้จึงเกี่ยวข้องโดยตรงกับการบริหารงานของสถานศึกษาในยุคปัจจุบัน

การบริหารจัดการศึกษาในยุคดิจิทัลจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนจากระบบเดิมไปสู่ระบบที่มีการบูรณาการเทคโนโลยีสารสนเทศและดิจิทัลมาใช้ในการบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 หมวดที่ 9 มาตรา 24 ซึ่งกำหนดให้มีการใช้เทคโนโลยีในการบริหารและการจัดการศึกษาอย่างเหมาะสม และต้องสอดคล้องกับมาตรฐานวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษา ข้อที่ 8 ที่ระบุให้ผู้บริหารต้องมีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหาร (กระทรวงศึกษาธิการ , 2545) พระราชบัญญัติการบริหารงานและการให้บริการภาครัฐผ่านระบบดิจิทัล พ.ศ. 2562 ยังได้กำหนดให้หน่วยงานของรัฐทุกระดับต้องนำระบบดิจิทัลที่เหมาะสมมาใช้ในการบริหารและให้บริการ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและความคุ้มค่า รวมทั้งเน้นให้เกิดการเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างหน่วยงานอย่างมั่นคง ปลอดภัย และมีธรรมาภิบาล

ภายใต้การขับเคลื่อนนโยบายรัฐบาลดิจิทัลตามพระราชบัญญัติการปฏิบัติราชการทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. 2565 ที่มุ่งเน้นให้หน่วยงานภาครัฐยกระดับกระบวนงานผ่านระบบดิจิทัลเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและความโปร่งใส สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะเยา เขต 2 จึงได้บูรณาการเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ากับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เพื่อให้สอดคล้องกับข้อกำหนดทางกฎหมายและยุทธศาสตร์การพัฒนาการศึกษาที่เน้นการนำข้อมูลดิจิทัลมาใช้ในการตัดสินใจ การพัฒนาระบบสารสนเทศที่ทันสมัยและครอบคลุมนี้ไม่เพียงแต่ตอบสนองต่อพันธกิจในการยกระดับการบริหารจัดการภาครัฐ แต่ยังเป็นโครงสร้างพื้นฐานสำคัญในการจัดเก็บและวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อส่งเสริมคุณภาพชีวิตของนักเรียนอย่างเป็นระบบ

(สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะเยา เขต 2, 2568)

จากการดำเนินงานของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะเยา เขต 2 ผ่านระบบสารสนเทศดิจิทัลในปีการศึกษา 2567 พบข้อค้นพบที่สะท้อนพฤติกรรมนักเรียนในพื้นที่อำเภอเชียงม่วนอย่างมีนัยสำคัญ โดยแม้จะเป็นพื้นที่ที่มีประชากรนักเรียนเพียง 1,166 คน ซึ่งมีขนาดน้อยกว่าพื้นที่ใกล้เคียงอย่างอำเภอเชียงคำที่มีจำนวนนักเรียน 4,677 คน และอำเภอปงที่มีจำนวนนักเรียน 3,066 คน แต่อำเภอเชียงม่วนกลับพบดัชนีความเสี่ยงกระจุกตัวหนาแน่นที่สุดในระดับเขตพื้นที่การศึกษา โดยพบปัญหาปัญหาพฤติกรรมสูงถึง 2,372 กรณี จากนักเรียน 1 คนในอำเภอเชียงม่วนมีปัญหาพฤติกรรมซ้ำซ้อนมากกว่า 1 ด้าน เมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานการคัดกรองพฤติกรรมนักเรียน (SDQ) ระดับประเทศ ซึ่งโดยทั่วไปพบกลุ่มเสี่ยงเฉลี่ยร้อยละ 15 ของประชากรนักเรียน (กรมสุขภาพจิต, 2566) ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานการคัดกรองระดับประเทศ ถึง 13.5 เท่า สะท้อนถึงสภาวะพฤติกรรมซ้อนทับ ที่มีความสัมพันธ์โดยตรงกับบริบทความเปราะบางของสถาบันครอบครัว เนื่องจากนักเรียนร้อยละ 95.54 ไม่ได้พักอาศัยอยู่กับบิดามารดา และร้อยละ 60.98 มาจากครอบครัวที่หย่าร้างหรือแยกทางกัน ส่งผลให้ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในรูปแบบเดิม ไม่สามารถเชื่อมโยงข้อมูลและการตอบสนองต่อปัญหาที่มีความซับซ้อนได้อย่างทันท่วงที

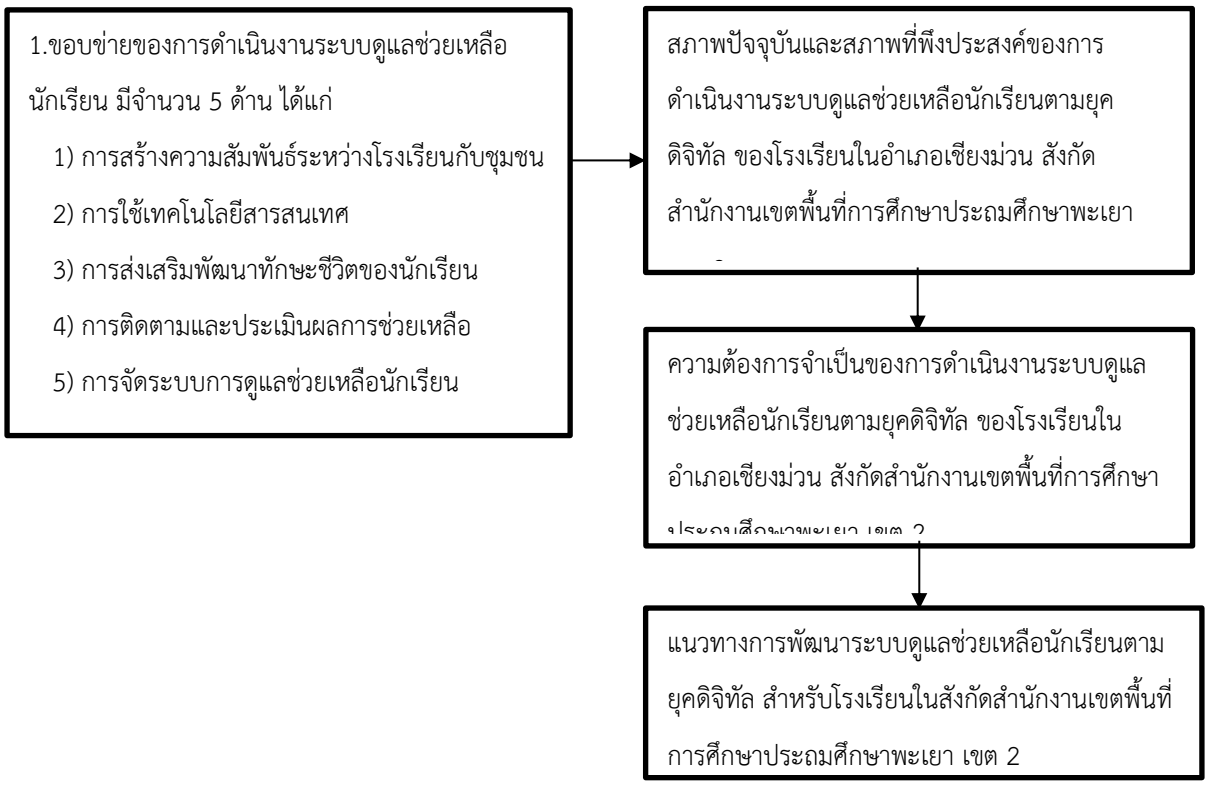
ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นความจำเป็นเร่งด่วนในการศึกษาความต้องการจำเป็นเพื่อวางรากฐานการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนภายใต้บริบทของพระราชบัญญัติการบริหารภาครัฐดิจิทัล เพื่อวางแผนและพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการที่ตอบสนองต่อปัญหาพฤติกรรมของนักเรียนยุคดิจิทัลได้อย่างเท่าทันและมีประสิทธิภาพ การวิจัยครั้งนี้มีเป้าหมายสำคัญเพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงประจักษ์เกี่ยวกับสภาพการใช้เทคโนโลยี ปัญหาอุปสรรค ตลอดจนแนวทางการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในอำเภอเชียงม่วน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะเยา เขต 2 อันจะเป็นเครื่องมือเชิงยุทธศาสตร์ในการแก้ไขวิกฤตการณ์และพัฒนาเป็นพื้นที่ต้นแบบ เพื่อการขยายผลเชิงนโยบายไปสู่พื้นที่อื่นที่มีบริบทใกล้เคียงกันต่อไปอย่างมีประสิทธิภาพสอดคล้องกับมาตรฐานวิชาชีพบริหารการศึกษาในยุคดิจิทัล

วัตถุประสงคการวิจัย

1) เพื่อศึกษาความต้องการจำเป็นของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามยุคดิจิทัลของโรงเรียนในอำเภอเชียงม่วน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะเยา เขต 2

2) เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามยุคดิจิทัล ของโรงเรียนในอำเภอเชียงม่วน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะเยา เขต 2

กรอบแนวคิด

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้ ดำเนินการศึกษาโดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือ การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Qualitative Research) ประกอบด้วย

1. กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้ใช้ประชากร ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา และครูของสถานศึกษาในกลุ่มอำเภอเชียงม่วน จำนวน 12 โรงเรียน ผู้บริหารสถานศึกษาจำนวน 13 คน และครูจำนวน 94 คน รวมทั้งสิ้น 107 คน (ข้อมูลจากแผนปฏิบัติการประจำปีของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถม 2568)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการทบทวนวรรณกรรม แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมากำหนดและวิเคราะห์ตัวแปรที่ศึกษาตามกรอบแนวคิดการวิจัย แบ่งออกเป็น 3 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) สอบถามข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศสภาพ ตำแหน่งหน้าที่

ปัจจุบัน และระดับการศึกษาขั้นสูงสุด

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามยุคดิจิทัล ลักษณะเป็นแบบมาตรประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแนวคิดของ ลิเคิร์ท (Likert, อ้างถึงใน กอบชัย ลี้พิสิษฐ์สกุล, 2565, หน้า 39) โดยผู้วิจัยได้ให้คะแนนและเกณฑ์การแปลความหมาย ดังนี้

ระดับที่ 5 หมายถึง สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามยุคดิจิทัลของสถานศึกษาอยู่ในระดับมากที่สุด

ระดับที่ 4 หมายถึง สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามยุคดิจิทัลของสถานศึกษาอยู่ในระดับมาก

ระดับที่ 3 หมายถึง สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามยุคดิจิทัลของสถานศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง

ระดับที่ 2 หมายถึง สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามยุคดิจิทัลของสถานศึกษาอยู่ในระดับน้อย

ระดับที่ 1 หมายถึง สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามยุคดิจิทัลของสถานศึกษาอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามยุคดิจิทัล ของโรงเรียนในอำเภอเชียงม่วน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะเยา เขต 2 มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายเปิด (Open-ended Question) เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้แสดงความคิดเห็นและให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม โดยครอบคลุมขอบข่ายการดำเนินงาน 5 ด้าน ดังนี้ 1) การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน 2) การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ 3) การส่งเสริมพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียน 4) การติดตามและประเมินผล และ 5) การจัดระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การดำเนินการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการขอหนังสือพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ จากวิทยาลัยการศึกษา มหาวิทยาลัยพะเยา เมื่อได้รับหนังสือผ่านการรับรองการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์แล้ว ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยมีวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ดังนี้

1. ผู้วิจัยขอหนังสือจากวิทยาลัยการศึกษา มหาวิทยาลัยพะเยา เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยต่อผู้บริหารสถานศึกษาและครู ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

2. ส่งแบบสอบถามด้วยช่องทางออนไลน์ (Google Form) พร้อมหนังสือขอความร่วมมือตอบแบบสอบถามไปยัง ผู้บริหารสถานศึกษาและครู ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถาม จำนวน 107 ชุด และกำหนดขอรับคืนภายใน 30 วัน

3. ผู้วิจัยประสานงานต่าง ๆ ผ่านโทรศัพท์ในการติดตามเก็บรวบรวมแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาทั้งหมด มาตรวจสอบความสมบูรณ์ครบถ้วนของคำตอบในแบบสอบถามแต่ละชุด นำแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์ มาวิเคราะห์ด้วยคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ ดังนี้

1. ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศสภาพ ตำแหน่งงานปัจจุบัน ระดับการศึกษา ประสบการณ์ โดยการหาความถี่ (Frequency) และหาค่าร้อยละ (Percentage)

2. ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ ของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามยุคดิจิทัล ของโรงเรียนในอำเภอเชียงม่วน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะเยา เขต 2 ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตรประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับตามแนวคิดของลิเคิร์ต (Likert, อ้างถึงใน กอบชัย สังสิทธิสกุล, 2565, หน้า 39) โดยใช้วัดรายด้าน และรายข้อด้วยสถิติพื้นฐาน ได้แก่ สถิติค่าเฉลี่ย (μ) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) แล้วนำมาแปลผลด้วยการวิเคราะห์ข้อมูลแบบเทียบกับเกณฑ์ และนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบการบรรยาย โดยแปลความหมายของค่าเฉลี่ย (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ, 2538) ตามเกณฑ์ต่อไปนี้

ระดับค่าเฉลี่ย 4.51–5.00 หมายถึง สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามยุคดิจิทัล อยู่ในระดับมากที่สุด

ระดับค่าเฉลี่ย 3.51–4.50 หมายถึง สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามยุคดิจิทัล อยู่ในระดับมาก

ระดับค่าเฉลี่ย 2.51–3.50 หมายถึง สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามยุคดิจิทัล อยู่ในระดับปานกลาง

ระดับค่าเฉลี่ย 1.51–2.50 หมายถึง สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามยุคดิจิทัล อยู่ในระดับน้อย

ระดับค่าเฉลี่ย 1.00–1.50 หมายถึง สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามยุคดิจิทัล อยู่ในระดับน้อยที่สุด

3. การวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น (Need Assessment) โดยนำข้อมูลผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน

และสภาพที่พึงประสงค์ มาหาค่าดัชนีความต้องการจำเป็นโดยใช้สูตร Priority Needs Index ($PNI_{modified}$) (Modified Priority Needs Index, สุวิมล ว่องวาณิช, อ้างถึงใน พิชญ์ชธร โสคำ, 2562, หน้า 94) เพื่อจัดเรียงลำดับความสำคัญของความจำเป็นในด้านต่าง ๆ ที่มีความจำเป็นมากไปน้อย ค่าดัชนีที่มีค่ามากแสดงว่า มีความต้องการจำเป็นในสูงมากกว่าค่าดัชนีที่มีค่าน้อย

4. แบบสอบถามข้อเสนอแนะของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามยุคดิจิทัล ของโรงเรียนในอำเภอเชียงม่วน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะเยา เขต 2 โดยการวิเคราะห์ข้อมูล (Content Analysis) ค่าความถี่ (Frequency)

ผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัยเรื่องความต้องการจำเป็นในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคดิจิทัล ผู้วิจัยสรุปผลตามวัตถุประสงค์ได้ดังนี้

1. ผลการศึกษาความต้องการจำเป็นของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามยุคดิจิทัล ของโรงเรียนในอำเภอเชียงม่วน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะเยา เขต 2

ตาราง 1 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพปัจจุบัน (D) สภาพที่พึงประสงค์ (I) และสภาพที่พึงประสงค์และดัชนีความต้องการจำเป็น ($PNI_{modified}$) ของการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามยุคดิจิทัล ของโรงเรียนในอำเภอเชียงม่วน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะเยา เขต 2 ในภาพรวม

การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามยุคดิจิทัล	สภาพปัจจุบัน (D)	สภาพที่พึงประสงค์ (I)	$PNI_{modified}$
	μ	μ	
1. การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน	3.73	4.96	0.33
2. การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ	3.36	4.94	0.47
3. การส่งเสริมพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียน	3.67	4.95	0.35
4. การติดตามและประเมินผลการช่วยเหลือ	3.52	4.93	0.40
5. การจัดระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	3.61	4.98	0.38
รวม	**3.58**	**4.95**	**0.38**

จากการวิเคราะห์ดัชนีความต้องการจำเป็น ($PNI_{modified}$) ในภาพรวมพบค่าดัชนีเท่ากับ 0.38 โดยผู้วิจัยกำหนด เกณฑ์พิจารณาลำดับความสำคัญจากค่าดัชนี $PNI_{modified}$ ที่คำนวณได้ กล่าวคือ ด้านที่มีค่าดัชนีสูงที่สุดแสดงถึงความจำเป็นเร่งด่วนที่ต้องได้รับการพัฒนาเป็นลำดับแรก เนื่องจากมีช่องว่างระหว่าง สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงค์ประสงค์ห่างกันมากที่สุด โดยสามารถเรียงลำดับความต้องการจำเป็นจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้

ลำดับที่ 1 ด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ($PNI_{modified}$ = 0.47) เป็นประเด็นที่มีความต้องการจำเป็น เร่งด่วนที่สุด เนื่องจากมีค่าความต่างระหว่างสภาพปัจจุบันและพึงประสงค์สูงสุด

ลำดับที่ 2 ด้านการติดตามและประเมินผลการช่วยเหลือ ($PNI_{modified}$ = 0.40)

ลำดับที่ 3 ด้านการจัดระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ($PNI_{modified}$ = 0.38)

ลำดับที่ 4 การส่งเสริมพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียน ($PNI_{modified}$ = 0.35)

ลำดับที่ 5 การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ($PNI_{modified}$ = 0.33)

ทั้งนี้ ข้อมูลดังกล่าวชี้ให้เห็นว่า โรงเรียนในอำเภอเชียงม่วนควรมุ่งเน้นการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลและระบบการติดตามผลเป็นอันดับแรก เพื่อลดช่องว่างของปัญหาและรองรับการดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด

2. ผลการศึกษาข้อเสนอแนะของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามยุคดิจิทัล ของโรงเรียนในอำเภอเชียงม่วน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะเยา เขต 2

ตารางที่ 2 แสดงข้อเสนอแนะของการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามยุคดิจิทัลของโรงเรียนในอำเภอเชียงม่วน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะเยา เขต 2

การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามยุคดิจิทัล	**ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม**	**n = 107**
1. การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน	1.1 พัฒนาช่องทางการสื่อสารดิจิทัลที่เข้าถึงง่ายสำหรับผู้ปกครองและผู้นำชุมชน (เช่น Line Groupหรือแอปพลิเคชันเฉพาะ) ในการเฝ้าระวังและรายงานพฤติกรรมนักเรียน	10
2. การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ	2.1 สนับสนุนงบประมาณด้านอุปกรณ์ดิจิทัลและอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงให้ครอบคลุมทุกห้องเรียน	15
	2.2 จัดหาโปรแกรมสำเร็จรูปหรือแพลตฟอร์มที่ลดภาระการกรอกข้อมูลซ้ำซ้อนของครู	10
3. การส่งเสริมพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียน	3.1 ผลิตสื่อการเรียนรู้ดิจิทัลเกี่ยวกับการรู้เท่าทันสื่อ (Digital Literacy) และความปลอดภัยบนโลกไซเบอร์	10

	3.2 จัดกิจกรรมแนะแนวอาชีพยุคดิจิทัลผ่านระบบออนไลน์ร่วมกับวิทยากรภายนอก	5
4. การติดตามและประเมินผลการช่วยเหลือ	4.1 พัฒนาระบบติดตามผลแบบเรียลไทม์ (Real-time Dashboard) ที่ผู้บริหารและครูเข้าดูข้อมูลร่วมกันได้	15
	4.2 ใช้ระบบแจ้งเตือนอัตโนมัติเมื่อพบนกเรียนกลุ่มเสี่ยงเพื่อให้การช่วยเหลือทันท่วงที	21
5. การจัดระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	5.1 อบรมพัฒนาทักษะการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลขั้นสูงสำหรับครูแนะแนวและครูประจำชั้นอย่างต่อเนื่อง	15
	5.2 เชื่อมโยงฐานข้อมูลนักเรียนรายบุคคลเข้ากับระบบคัดกรองดิจิทัลของกระทรวงฯ อย่างเป็นเอกภาพ	6

ผลการศึกษาแนวทาง/ข้อเสนอแนะในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามยุคดิจิทัล จากการรวบรวมข้อเสนอแนะ สรุปแนวทางที่สำคัญได้ 3 ประเด็นหลัก คือ

1. ควรมีการพัฒนาแพลตฟอร์มสารสนเทศที่เป็นระบบ Dashboard เพื่อจัดเก็บและวิเคราะห์ข้อมูลนักเรียนกลุ่มเสี่ยงแบบ Real-time และเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างโรงเรียนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
2. ควรส่งเสริมการใช้แอปพลิเคชันหรือสื่อมัลติมีเดียในการคัดกรองและสื่อสารกับนักเรียนและผู้ปกครอง เพื่อความรวดเร็วและลดภาระงานเอกสารของครู
3. การดำเนินงานต้องอยู่ภายใต้มาตรฐานการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA) และเน้นการสร้างภูมิคุ้มกันดิจิทัล (Digital Resilience) ให้แก่ผู้เรียน

อภิปรายผล

จากการวิจัยเรื่องความต้องการจำเป็นในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคดิจิทัล มีประเด็นสำคัญที่ผู้วิจัยนำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการดำเนินงานผลการวิจัยพบว่า สภาพปัจจุบันของการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามยุคดิจิทัลในอำเภอเชียงม่วนอยู่ในระดับปานกลาง (μ = 3.58) ในขณะที่สภาพที่พึงประสงค์อยู่ในระดับมากที่สุด (μ = 4.95) ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความตระหนักของบุคลากรทางการศึกษาที่ต้องการนำเทคโนโลยีเข้ามาเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน แต่ในทางปฏิบัติยังพบอุปสรรคสำคัญด้านโครงสร้างพื้นฐานและทักษะดิจิทัล สอดคล้องกับแนวคิดของ สุวิมล ว่องวาณิช (2562) ที่ระบุว่าการประเมินความต้องการจำเป็นจะช่วยชี้ให้เห็นช่องว่าง (Gap) ระหว่างสิ่งที่คาดหวังกับสิ่งที่เกิดขึ้นจริง แม้โรงเรียนในอำเภอเชียงม่วนจะมีการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในระดับที่น่าพอใจอยู่แล้ว แต่การเปลี่ยนผ่านไปสู่ยุคดิจิทัล ยังมีช่องว่างสำคัญในเรื่องการนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาช่วยใน

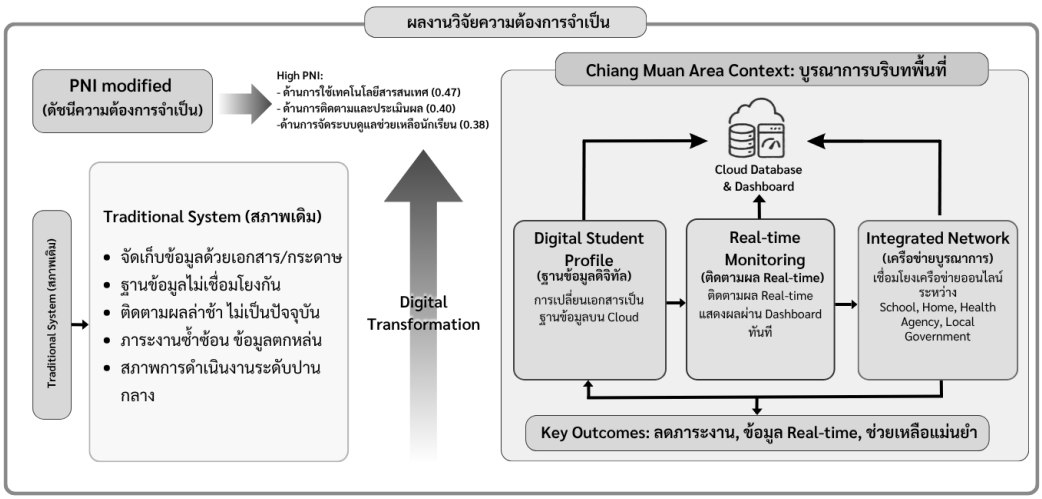
การจัดเก็บและวิเคราะห์ข้อมูลนักเรียน สอดคล้องกับสภาพปัญหาที่พบว่าการติดตามผลในปัจจุบันยังมีความล่าช้า ไม่สามารถสะท้อนสถานะความเสี่ยงของนักเรียนได้แบบเรียลไทม์ (Real-time) จึงส่งผลให้บุคลากรทางการศึกษาในพื้นที่คาดหวังให้มีการพัฒนาระบบดิจิทัลที่มีประสิทธิภาพสูงขึ้นเพื่อลดภาระงานและเพิ่มความแม่นยำในการช่วยเหลือเด็กนักเรียนเพื่อนำไปสู่การพัฒนาที่ตรงจุด

2. ความต้องการจำเป็นเร่งด่วน ($PNI_{modified}$) ความต้องการจำเป็นเร่งด่วนอันดับที่ 1 คือ เทคโนโลยี ($PNI_{modified}$ = 0.47) ซึ่งแสดงให้เห็นว่าระบบเดิมที่มีอยู่อาจขาดความต่อเนื่องและมีความล่าช้าในการจัดการข้อมูล และข้อมูลนักเรียนกลุ่มเสี่ยงจึงไม่ได้รับการปรับปรุงให้เป็นปัจจุบัน (Real-time) ผู้วิจัยจึงอภิปรายได้ว่าการพัฒนาแพลตฟอร์มดิจิทัลที่สามารถรายงานผลได้ทันทีจึงเป็นสิ่งที่ครูและผู้บริหารต้องการมากที่สุดในปัจจุบัน เพื่อเปลี่ยนผ่านจากการทำรายงานย้อนหลังในรูปแบบกระดาษไปสู่การใช้ฐานข้อมูลดิจิทัลที่แม่นยำ ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางของ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2566) ที่เน้นย้ำถึงการปรับปรุงระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนสู่การเป็นระบบดิจิทัล (Smart Student Support System) เพื่อให้ครูสามารถเข้าถึงข้อมูลและติดตามช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างรวดเร็ว ทันต่อเหตุการณ์ และลดขั้นตอนการทำเอกสารที่ซับซ้อน ทำให้มองเห็นภาพรวมได้ชัดเจน เพื่อช่วยให้ผู้บริหารและครูตัดสินใจในการช่วยเหลือและส่งต่อนักเรียนได้อย่างแม่นยำกว่าการใช้ระบบจัดเก็บข้อมูลแบบเดิม

องค์ความรู้ใหม่

การวิจัยครั้งนี้ทำให้ค้นพบองค์ความรู้ใหม่ในการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามยุคดิจิทัล ซึ่งผู้วิจัยสรุปออกมาเป็นรูปแบบ "D-ASSIST Model" (Chiang Muan Model) โดยมีรายละเอียดองค์ประกอบสำคัญดังนี้

D-ASSIST Model: องค์ความรู้ใหม่ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามยุคดิจิทัล (Chiang Muan Model)

ภาพที่ 1 องค์ความรู้ใหม่

องค์ความรู้ใหม่ที่ค้นพบจากการวิจัยในครั้งนี้ คือแนวทางการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเชิงรุกผ่าน D-ASSIST Model ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าในบริบทของสถานศึกษาอำเภอเชียงม่วน การมีฐานข้อมูลดิจิทัลที่เข้าถึงได้ง่าย (Digital Student Profile) และระบบการติดตามผลแบบปัจจุบัน (Real-time Monitoring) เพื่อลดช่องว่างในการทำงานยุคดิจิทัล ผลวิจัยชี้ให้เห็นชัดเจนว่าเทคโนโลยีสารสนเทศไม่ได้เป็นเพียงอุปกรณ์เสริม แต่เป็นเครื่องมือหลักในการตัดสินใจเชิงบริหารที่ช่วยลดความซ้ำซ้อนของภาระงานครู และเพิ่มความแม่นยำในการดูแลนักเรียนกลุ่มเสี่ยงผ่านเครือข่ายความร่วมมือออนไลน์ที่เชื่อมโยงทุกภาคส่วนเข้าด้วยกันอย่างเป็นระบบ

สรุป

จากการศึกษาลำดับความต้องการจำเป็นของการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามยุคดิจิทัล ของโรงเรียนในอำเภอเชียงม่วน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะเยา เขต 2 ผู้วิจัยสรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ได้ดังนี้

1. ผลการศึกษาความต้องการจำเป็นของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามยุคดิจิทัล พบว่าสภาพปัจจุบันโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง (μ = 3.58) ขณะที่สภาพที่พึงประสงค์โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด (μ = 4.95$) เมื่อจัดลำดับความต้องการจำเป็นด้วยดัชนี $PNI_{modified}$ พบว่า ด้านที่มีความจำเป็นเร่งด่วนสูงสุดคือ ด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ($PNI_{modified}$ = 0.47) รองลงมาคือ ด้านการติดตามและประเมินผลการช่วยเหลือ ($PNI_{modified}$ = 0.40) และด้านการจัดระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ($PNI_{modified}$ = 0.38) ตามลำดับ

2. ผลการศึกษาข้อเสนอแนะของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามยุคดิจิทัล ข้อเสนอแนะที่สำคัญจากการวิเคราะห์เนื้อหาพบว่า สถานศึกษาควรให้ความสำคัญกับการพัฒนาระบบติดตามผลเชิงรุกแบบเรียลไทม์ (Real-time Monitoring) ผ่านแอปพลิเคชันหรือ Dashboard ดิจิทัล เพื่อให้เห็นความก้าวหน้าในการช่วยเหลือกลุ่มเสี่ยงได้ทันท่วงที ควบคู่ไปกับการเปลี่ยนรูปแบบการจัดเก็บข้อมูลนักเรียนรายบุคคลเข้าสู่ระบบฐานข้อมูลคลาวด์ (Cloud-based Database) เพื่อลดภาระงานด้านเอกสารและเพิ่มความแม่นยำในการเชื่อมโยงเครือข่ายความช่วยเหลือระหว่างครู ผู้ปกครอง และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในพื้นที่

ขอเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 โรงเรียนควรมีการนำนวัตกรรมเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการติดตามพฤติกรรมนักเรียนแบบ Real-time เช่น ระบบ Dashboard เพื่อให้ครูและผู้บริหารสามารถมองเห็นความก้าวหน้าของการช่วยเหลือได้อย่างเป็นรูปธรรมและรวดเร็ว

1.2 ผู้บริหารสถานศึกษาควรสนับสนุนการจัดทำฐานข้อมูลนักเรียนรายบุคคลบนระบบคลาวด์ (Cloud Computing) เพื่อให้ข้อมูลมีความเชื่อมโยงกันทั้งระบบ และลดความซ้ำซ้อนในการจัดทำเอกสาร

1.3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะเยา เขต 2 หรือสถานศึกษา ควรจัดอบรมพัฒนาทักษะดิจิทัล (Digital Literacy) ให้แก่ครูอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้สามารถใช้เครื่องมือสื่อสารออนไลน์และแอปพลิเคชันต่าง ๆ ในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคเชิงลึกของการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในบริบทของโรงเรียนขนาดเล็ก

2.2 ควรมีการวิจัยและพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามยุคดิจิทัลสำหรับโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะเยา เขต 2 เพื่อให้ได้ต้นแบบการทำงานที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน

เอกสารอางอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545.

กรมสุขภาพจิต. (2566). รายงานการสำรวจสุขภาพจิตเด็กและวัยรุ่นไทยประจำปี 2566. โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 - 2579.

สุวิมล ว่องวาณิช. (2558). การวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น (พิมพ์ครั้งที่ 3). สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (องค์การมหาชน). (2564). คำอธิบายพระราชบัญญัติการบริหารภาครัฐและการให้บริการภาครัฐผ่านระบบดิจิทัล พ.ศ. 2562. https://www.dga.or.th

สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2564). สรุปสาระสำคัญแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566 – 2570). คุรุสภาลาดพร้าว.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2565). แนวทางการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2565. โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2565). คู่มือแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน: การคัดกรองและการช่วยเหลือเบื้องต้น. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะเยา เขต 2. (2568). แผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะเยา เขต 2.

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะเยา เขต 2. (2568). รายงานผลการดำเนินงานระบบสารสนเทศดิจิทัลเพื่อการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ปีการศึกษา 2567. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะเยา เขต 2.

UNESCO. (2021). Reimagining our futures together: A new social contract for education. UNESCO Publishing. https://unesdoc.unesco.org/ark:/48223/pf0000379707